RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 119.227 van 12 mei 2003
in de zaak A. 121.281/IX-3342.

In zake : Philippe CARTON,
die woonplaats kiest bij
advocaten V. DE WOLF en P. SIMONART,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Guldenvlieslaan 68/9

tegen :

BELGOCONTROL,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. SOHIER,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Emile de Motlaan 19.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Philippe CARTON, eerstaanwezend industrieel ingenieur bij BELGOCONTROL, op 21 mei 2002 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van het directiecomité van BELGOCONTROL van 13 maart 2002 houdende benoeming van R. VAN HOOF en D. MOREL tot industrieel ingenieur, hoofd van dienst bij het Directoraat-generaal uitrustingen;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur M. LEFEVER, op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 4 maart 2003, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 31 maart 2003;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. PENNINCKX die, loco advocaten V. DE WOLF en P. SIMONART verschijnt voor verzoeker, en van advocaat N. ROBIJNS die, loco advocaat J. SOHIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1.. Met een bericht nr. 33 van 7 november 2001 wordt er aan het personeel van BELGOCONTROL meegedeeld dat er vijf betrekkingen van industrieel ingenieur, hoofd van dienst te begeven zijn bij het Directoraat-generaal Uitrustingen. Verzoeker kandideert voor alle vijf de betrekkingen.

1.2. Met een bericht nr. 2 van 9 januari 2002 wordt ter kennis van het personeel gebracht dat ingevolge het onderzoek van de kandidaturen de "Afgevaardigd Bestuurder" het inzicht heeft de benoemingen tot industrieel ingenieur, hoofd van dienst voor te dragen van onder meer D. MOREL en R. VAN HOOF.

1.3. Hiertegen dient verzoeker op 11 januari 2002 een bezwaarschrift in. Hij verwijst naar zijn grotere anciënniteit en besluit dat hij op grond daarvan meer recht heeft op de benoeming dan de voornoemden VAN HOOF en MOREL.

1.4. Bij bericht nr. 12 van 11 maart 2002 wordt er aan het personeel meegedeeld dat ingevolge het onderzoek van de bezwaren definitief de benoemingen van onder meer VAN HOOF en MOREL worden voorgesteld aan het Directiecomité.

1.5. Bij besluit nr. 422 van 13 maart 2002 wordt D. MOREL benoemd in de graad van industrieel ingenieur, hoofd van dienst en bij besluit nr. 423 van

dezelfde datum wordt R. VAN HOOF benoemd tot de graad van industrieel ingenieur, hoofd van dienst.

Dit zijn de bestreden besluiten die met het bericht nr. 18 van 21 maart 2002 ter kennis gebracht worden van het personeel;

2. Over de gegrondheid van de vordering.

Overwegende dat verzoeker in zijn derde middel, eerste onderdeel, de schending aanvoert van de formele motiveringsplicht, vervat in de wet van 29 juli 1991 doordat nergens in de bestreden besluiten is aangegeven waarom de keuze is gevallen op de benoemden boven hemzelf, terwijl wanneer er voor een benoeming verschillende kandidaten zijn de motivering niet alleen moet preciseren dat er een vergelijking van de titels en verdiensten is gebeurd maar ook de redenen moet aangeven die de keuze voor de benoemden boven de andere kandidaten verantwoorden en, tweede onderdeel, dat ook niet blijkt dat er een vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten is gebeurd;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord aanvoert dat omwille van de 58 kandidaturen het voor het Directiecomité praktisch onmogelijk leek om elke kandidatuur ten overstaan van alle andere kandidaturen te vergelijken en dat “met de door het Directiecomité gehanteerde werkwijze waar op basis van de benoemingsdossiers en de uiteenzetting van de bevoegde Directeur-generaal omtrent de competenties van de kandidaten en de daaropvolgende discussies met de andere leden van de leden van het Comité, tot benoemingsvoorstellen werd overgegaan,(...) dit Comité ontegenzeglijk (heeft voldaan) aan de motiveringsvereiste (...)”; dat “bovendien (...) op algemene wijze uit de verschillende stukken van het administratief dossier (blijkt) dat het contradictoire karakter van de benoemingsprocedure volkomen werd in acht genomen en (...) dat verzoeker geen gebruik gemaakt heeft van zijn recht om gehoord te worden ”;

Overwegende dat de bestreden benoemingen akten zijn die toegang geven tot een openbare functie en dat zij derhalve dienen te geschieden op grond van een vergelijking van de titels en verdiensten van de verscheidene kandidaten; dat uit de beslissing zelf of uit het dossier moet blijken dat die vergelijking effectief is gebeurd; dat te dezen in het door de verwerende partij neergelegde administratief dossier geen enkel stuk wordt aangetroffen dat ook maar een aanwijzing van enige vergelijking van de kandidaturen bevat; dat het enige stuk desbetreffend een lijst is

van de kandidaten met voor elke kandidaat een overzicht van zijn carrière en zijn anciënniteit; dat hieruit bezwaarlijk een bewijs kan geput worden van enige vergelijking van titels en verdiensten; dat evenmin in de benoemingsbesluiten van dergelijke vergelijking sprake is; dat ten slotte in de bestreden besluiten zelf ook geen enkel formele motivering voorkomt die de keuze voor de betrokken benoemden verklaart en dat het evenmin blijkt dat verzoeker op enige andere wijze kennis zou hebben gekregen, of zelfs zou hebben kunnen krijgen van de motieven die aan de grondslag zouden liggen van de door hem bestreden benoemingen; dat het middel bijgevolg in zijn beide onderdelen kennelijk gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van het directiecomité van BELGOCONTROL van 13 maart 2002 houdende benoeming van R. VAN HOOF en D. MOREL tot industrieel ingenieur, hoofd van dienst bij het Directoraat-generaal uitrustingen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf mei 2003, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **L. HELLIN.**